

Et si quisquam prævaluerit contra unum duo restant. Funiculus triplex difficile rumpitur. Observat Mastrill. de Magistrat. præl. num. 5. Petr. Greg. lib. 1. cap. 1. num. 15. Navar. d. notab. 3. num. 94. Utilitate tandem, quam ex congregatione quisque participat. Ecclesiast. d. cap. 4. vers. 9. ibi: Melius est ergo duos esse simul quam unum, habent enim emolumentum societatis sue. Et vers. 11. sic: Et si dormierint duo, fovebuntur mutuo: unus quomodo calestet? Sic Respublica definitur, ut sit communitas rerum, & vitæ ad bene, ac commodius vivendum. Petr. Greg. d. cap. 1. num. 6. de quo latè Molin. de just. tract. 2. disp. 22. num. 8.

Verf. Deinde illud constitutissimum est.

97 Sicut natura homines deducit ad civilem societatem, ut vitam bonaque tueantur, ita suadet in communitate constituendum rectorem cum suprema potestate cui universi cives subjiciantur, ut ipsa consistere valeat. Proverb. cap. 11. vers. 14. ibi: Ubi non est gubernator, corrumpit populus. De Principis necessitate pluribus disserit. Petr. Greg. lib. 3. cap. 1. Cevall. de cognit. per viam violent. prælud. cap. 7. à num. 6. Navar. d. notab. 3. num. 107. Pat. Suar. sup. lib. 3. cap. 1. num. 4. cum seqq. Mastrill. ubi proxime, à num. 7. Sand. sup. d. cap. 1. Oportet tamen ad Reipublicæ salutem, ut Princeps præficiatur idoneus, alioqui illa corrumpet, ac si Rectore careret. Ecclesiastici cap. 10. vers. 3. ibi: Rex incipiens perdet populum suum. Et Ecclesiast. cap. 10. vers. 16. sic: Va tibi terra, cujus Rex puer est. Sic Deus minatur ruinam populo per Isaiam cap. 3. vers. 4. per hæc verba: Et dabo pueros Principes eorum, & effeminati dominabuntur eis. Observat Pat. Suar. num. 4. Cevall. num. 11. Non tamen absolute necessarium censetur ad communitatis incolumitatem ac consistentiam (licet magis expediat, ut inferius apparebit,) supremam potestatem vel unum Principem existere; fat est enim quod in corpore politico resideat apud Optimates, vel Magistratus, per quos exerceatur, prout animadvertit Pat. Suar. num. 5.

Verf. Hujus verò civilis societatis.

98 Cùm suprema civilis potestas in ipso hominum cœtu consistat, ille Princeps erit legitimus ac Reipublicæ Rector, quem sibi populus constituerit, l. 1. de constit. Princip. l. Quia ratione 9. §. Ha quoque res, de acq. rer. dom. Pat. Suar. d. lib. 3. cap. 2. à num. 10. Mastrill. sup. à num. 31. Navar. d. notab. 3. num. 94 & 145. Petr. Gregor. lib. 19. cap. 1. num. 8. & lib. 7. cap. 14. cum seqq. Quod procedit non solum in Principe, qui per electionem ad regimen exaltatur, sed etiam quoad illum, qui per successionem vocatur; nam & hic à communitate immediate potestatem nanciscitur, non ex novo consensu, sed pacto quondam cum primo Rege inito, à quo originem trahit, ut à Pelagio Hispaniarum Monarchæ. Ita Pat. Suar. d. cap. 2. num. 19. inferens non valere Regem ea potestate privare successorem; ipse enim nihil tribuit, sed populus confert, et si non liberè, propter contractam ab initio obligationem: de quo Pat. Suar. cap. 3. num. 2. & 4. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 23. num. 9. & disp. 654. num. 2.

Adeo verum est, communitatis consensu legitimum Principatum constitui, ut tyrannidis vel injustæ occupationis vitium pugetur, si populus in tyrannum, vel iniquum invasorem ultro consentiat. Pat. Suar. d. cap. 2. num. 20. Navar. sup. notab. 3. num. 151.

Rursus aliquando legitime comparatur Principatus, populo invito, veluti bello justo: imò sic quæsitæ potestas magis absoluta censetur, l. Naturalium 5. §. ult. de acqu. rer. dom. Pat. Suar. ubi proxime, Molin. disp. 23. num. 6. 7. & 17.

Ibi: Saüllem equidem, ejusque posteros.

Saül in Israëlitas à Deo immediate supremam potestatem fuisse concessam fatentur Navar. d. not. 3. num. 147. Mart. de jurisdict. part. 1. cap. 17. num. 14. Molin. d. disp. 23. num. 17. & alii communiter. Verum Pat. Suar. d. lib. 3. cap. 3. num. 6. cum seqq. differens adversus Angliæ Regem, singulariter ex sacro contextu contrarium deducit, scilicet personæ designationem ad regnum à Deo immediate provenisse, à populo autem collationem potestatis per consensum; placuit enim quoad hoc universali rerum cunctarum Domino jus suum illibatam communitati relinquere, ut voluntariè se Saül subjicerent, præsuppositâ divinâ præelectione. Sic enim Deuteronom. cap. 17. vers. 15. habetur: Constituam super me Regem, sicut habent omnes per circuitum nationes: constitues eum, quem Dominus Deus tuus elegerit, &c. Et cap. 18. vers. 36. sic: Duct te Dominus, & Regem tuum, quem constitueris super te. Verbum liquidem, Constituere, in sacris Litteris passim potestatem supremam tribuere significat. Ita Psalm. 44. vers. 17. patet, ibi: Constitues eos Principes super omnem terram. Et Exod. cap. 7. vers. 1. sic: Ecce constitui te Deum Pharaonis.

Scire oportet, quod Samuël ut induceret populum ut in Saüllem consentiret, media sortitione notam fecit divinam voluntatem. Reg. 1. cap. 10. vers. 20. Petr. Gregor. lib. 7. cap. 14. num. 7.

Ibi: Ergo qualibet Respublica divinitus.

Frustrâ in Rebuspublicis resideret potestas, nisi constitueretur qui eam administraret, ut in simili inquit Consultus in l. 2. §. Post originem, de origin. Juris. Ideo naturali ratione homines sociali vinculo devincti impelluntur ad præciendum Principem, Optimates, vel Magistratus communitati, juxta gubernii speciem, quæ magis sibi placuerit. Vide præmissa nuper, numero 94. 97. ac ibi laudatos, necnon per Barbosa in collectan. ad cap. In apicibus, 7. quæst. 1.

Qua ratione, & attento naturali jure, si Princeps Reipublicæ sibi subditæ Magistratum præponere omiserit, licebit communitati (et si aliàs prohibeatur) interim Judicem constituere ac Rectorem, ut docet D. Covar. infra, cap. 4. num. 3. ubi latius agendum.

Ita necesse est, quod communitas superiori subditæ potestati, ut nec Princeps, nec libera Respublica valeat vel unum civem ab ea subjectione prorsus eximere; naturali enim opponitur rationi, ac bono publico, quod aliquis de communitate sit, & quod eximatur à suprema jurisdictione, quæ in ea, aut in Principe reperitur. Navar. dict. not. 3. num. 119. & 166.

Ad

Ad Num. 3.

106 Romanus Populus ab Urbe condita sub Monarchio regimine floruit 244. annis: deinceps Tarquinio pulso, se supremæ potestati restituit, quam Consulibus, aliisque Magistratibus exercendam mandavit usque ad annum septingentesimum vigesimum nonum, quo imperium suum ac potestatem in Augustum transtulit, eo ac Norbano Consulibus; atque ita Respublica illa annos 487. libertate petita est, ut D. Covarruv. inferius insinuat. Verum enim verò nihil certi statui potest ob varietatem computationis temporum. Joannes siquidem Gerundenis Episcopus Paralipomen. Hispaniar. lib. 10. cap. 1. scribit ex Paulo Orosio, eadem die Augustum Romæ Imperatorem salutatum, quâ Magi in Bethlehem Christum Dominum infantem adoraverunt.

107 Est quæstionis, quomodo Romanus populus suam Cæsari contulerit potestatem? Videtur nonnullis per communicationem duntaxat collata. Sic Duaren. comment. lib. 1. titul. de constit. Princip. cap. 1. Joan. Orosc. in l. 1. num. 30. ff. eod. ubi refert alios. Oppositum, nempe populum omnino se suprema abdicasse potestate, tenet Accurs. in dict. l. 1. cui accedunt Anton. Fab. in ration. ad dict. leg. 1. ad fin. Bachovius in §. Sed & quod Principi, num. 2. Insistit de jure natur. ubi adversarios latè refutat. Antunnez de donat. Regum, part. 2. lib. 1. cap. 8. num. 1. & hæc omnium ferè communis est sententia, quæ posset cum priori in concordiam reduci, si asseratur Respublica in actu prorsus suprema jurisdictione destituta, non sic in habitu; quoniam Respublica Principi subdita, quoties aliter consistere, & conservari nequit, potestate quam transtulit, ad sui tutamen uti non prohibetur, quod jus nunquam creditur sibi auferre; imò nec volens posset, cujus exemplum habetur supra num. 105. de Rectori creatione. Similiter deficiente legitimo successore ex regia progenie, suprema potestas ad populum devolvitur. Molin. de justit. & jur. tract. 5. disp. 3. num. 2. Idem contigit si Princeps non servatis conditionibus, quibus imperium concessum est, potestate abutatur, quia Respublica naturali jure se tueri posset. Pat. Molin. supra tract. 2. disp. 23. num. 10. Suprà tradita distinctio actualis & habitus potestatis, est Cardin. Bellarmini, quam in Regem Angliæ sustinet Pat. Suar. d. lib. 3. cap. 3. num. 3. consentit Navar. d. notab. 3. num. 10. cum seqq. & num. 119.

110 Non tamen licebit communitati subditæ supremam usurpare potestatem, prætextu inepititudinis, aut tyrannicæ gubernationis privando Regem Principatu, aut eum interficiendo, ut multis probat Petr. Greg. de Repub. lib. 24. cap. 5. à num. 17. & cap. 7. num. 7. ac num. 14. ex Livio inquit, subditum populum contra Regem etiam tyrannicè se gerentem magis scutum, quam gladium esse sumpturum.

111 Pat. Suar. d. lib. 3. cap. 2. num. 12. singulariter observat, legem Regiam, quæ à populo Romano lata dicitur, non vim legis habere, sed pacti; quia cum communitas ipsa se Augusto per illam subdidisset, nequivit se proprio legali præcepto astringere; argumento legis: Si quis in principio 22. de legat. 3. debet

D. de Faria Covar. Enucl.

enim reperiri penes Legislatorem publica auctoritas præcipiendi, Pat. Suar. de legib. lib. 1. cap. 8. num. 3. quam nemo in seipsum obtinet, & naturaliter implicat. Pactione autem se quisque astringere regulariter non prohibetur, l. Sicut 5. C. de oblig. & act. At Ant. Fab. in ration. ad l. 1. ff. de constit. Princip. ad fin. satisfacit asserens, populum per eam legem Imperatori singulos de communitate subjecisse, ac per consequens se abdicare à potestate quam in illis habebat. Obstat tamen quod Imperator non solum potestate fungitur vi legis illius in privatos, sed etiam in universam communitatem, quam potest jure suo pletere. Molin. d. disp. 23. num. 8.

Ibi: Moris autem erat apud Romanos.

Quæ populus Romanus ex consuetudine in legibus ferendis observaret, tradunt Alex. ab Alex. dier. genial. lib. 6. cap. 23. Connan. comment. lib. 1. cap. 13. fuse Rosin. de Antiquit. Rom. lib. 8. cap. 2.

De comitiis, & eorum differentia videndus Alex. ab Alex. lib. 4. cap. 3. Rosin. sup. lib. 6. per tot.

Ibi: Romulus enim populo Romano.

Romulum reservasse populo Romano legum ferendarum per curias potestatem constat ex lege Regia quadam, cujus hæc sunt verba: Populus Magistratus creato, leges seiscumo, bella decernunt. Quam refert, ac comprobat ex Halicarnasseo Rosin. d. lib. 8. cap. 5. vers. De quinta, consentit Alciat. de offic. militarib. num. 2. licet idem Rosinus adnotet, eam & alias leges Regias à Balduino in lucem editas, eruditus viris, præsertim Cujacio suspectas, ac commentitias videri Alex. ab Alex. lib. 6. cap. 23. asseverat, Romulum, ac subsequentes Reges Romanis leges tulisse, consulto Senatu, absque populi assensu; usumque rogandarum per comitia legum post ejectos Reges fuisse introductum, quod expressum legitur in l. 2. §. 1. ff. de orig. Jur. & ita leges quasdam & ipse curiatis ad populum tulit: tulerunt & sequentes Reges. Quas leges curiatis Consultus vocat; non quia per curias, sed quoniam ad eas fuere latae, ut Alex. ab Alex. animadvertit. Suadet hæc opinio ex decemvirali constitutione, quæ ita habet. Fusus populi, & suffragia sunt: quodcumque postremum jussit, jus, ratumque esto. Quæ extat apud Rævard. ad leg. XII. Tab. c. 1. ac Rosin. lib. 8. cap. fin. vers. Eas leges. Tandem ea roboratur ratione, nam si sub Regibus leges populus conderet, illis exactis, in viridi observantia persistenter: sed quia à Regibus editæ, in odium ipsorum lege Tribunitia abrogari placuit, d. l. 2. §. Exactis. Accedit Rosin. d. lib. 8. cap. ult. in princ.

Ibi: Atque ex hoc quidem in usu erant,

Romulus à Reipublicæ primordiis unum sum populum in triplicem tribum digessit, quarum singulæ curias decem complectebantur. Deinde Tullius Hostilius classes quinque constituit ex civibus intra urbem incolentibus, quæ

C

quæ cunctæ ex centum nonaginta duabus centuriis constabant in æquali numero inter easdem classes distributis. Lapsu autem temporis, trium incremente frequentia, triginta quinque recensentur. De his Rosin. *lib. 6. cap. 2. §. 8. & 15.* Alex. ab Alex. *lib. 1. cap. 17.* ubi alios memorat Tiraquel. D. Covar. *variar. lib. 4. cap. 1. Jul. Lavor. elucubr. tit. 1.*

115 Sciendum est, Comitua curiata, centuriata, & tributa sub idem tempus in usu fuisse apud Romanos; sed pro negotiorum qualitate cives per curias, centurias, vel tribus solebant congregari, diversoque ordine, modo, ac loco peragebatur concursus, ut latè ac distinctè exponit Rosin. *lib. 6. per tot. & lib. 8. cap. 3.*

Ibi: *Hæc verò lex Regia.*

116 Hæc minime conveniunt legi 1. de conscrip. Princip. & §. Sed & quod Principi. *Inst. de jur. natur. gent. & civ.* Quid ea lege Regia contineretur, & qua forma imperium in Augustum transfret, lateat. Illud videtur per eam constitutum, ut Imperator legibus solutus haberetur. Ant. Fab. *in ration. ad l. Princeps, ff. de legib. Bachov. in §. Sed & quod Principi, Inst. de jur. natur.* antea enim Reges pariter ac privati legibus tenebantur. Ant. Fab. *ibidem, Alex. ab Alex. lib. 6. cap. 23. in princ.*

Ibi: *Cum autem Augustus à Populo.*

117 Verum est, nonnullas leges tribunitia auctoritate deletas, in duodecim Tabulis usui fuisse restitutas. Cujac. *in d. l. 2. §. Exaltis, verb. Omnes.* Rosin. *laudatis Halicarnasseo, & Scaligero, d. lib. 8. cap. 5. in fin.*

Ibi: *Ego verò etsi nequaquam.*

118 Ita sentiunt communiter Interpretes *in d. l. 1. & in d. §. Sed & quod Principi.* Nec obstat quod vocetur lex Regia, cum nec à Rege, nec de regali potestate lata; quia hæc nova constitutio veteris legis regie nomen servavit, eo quod in utraque de summa potestate Principis decidatur: & quemadmodum subrogatum naturam sapit ejus, cujus loco subrogatur, *l. Si ex legati causa 23. cum vulgatis, ff. de verb. oblig. sic & nomen fortiri solet.* Unde testamenta tabulas appellamus, *tit. de his, que ante apert. tabul.* ac passim apud Consultos, quoniam olim ultima elogia tabulis consueverant scribi, quanquam earum usus aboleverit. Sic nuptam uxorem dicimus, etsi unctio in usu non sit, à qua uxoris nomen derivatur.

Ibi: *Addit & Dion. lib. 53.*

119 Hic annus septingentesimus vigesimus nonus fuit ab Urbe condita, ex Antonio Contio *in Fast. Consular.* quo Augustus in Imperatorem elatus die sexta decima Aprilis. Rosin. *lib. 4. cap. 4. sub mense April.* quicquid ex Orofio supra tradidimus, *num. 108.*

Ibi: *Ipsè quidem Augustus.*

120 Hæc extant apud Alciat. *de offic. militar. à num. 8.* Dicitur est per allusionem Augustus ab agenda Republica, Alciat. *lib. 9. Parerg.*

cap. 21. in fin. sed à populo ita vocitabatur, quod natura hominibus acceptior foret ac venerabilior. Petr. Greg. *de Repub. lib. 6. cap. 10. num. 8.* idèd post obitum inter Deos meruit recenferi, ac consecrari. Rosin. *lib. 8. cap. 18.* ubi de forma consecrationis.

Ibi: *Imperatores consueverisse.*

Adde Rosin. *lib. 5. cap. 22. vers. Decemales, 121 & vers. Vicemalia, Alex. ab Alex. lib. 3. cap. 22.* & ibi Tiraquel. Fuerunt & Augustales ludi in Augusti honorem instituti. Rosin. *sup. cap. 20. in fin.* De multiplici ludorum hujusmodi differentia, & quomodo celebrari solebant, plura videas apud Rosin. *d. lib. 5. per tot.* Alex. ab Alex. *lib. 6. cap. 19.*

Ad Num. 4.

Ad Principatum in Republica libera nanciscendum legitimus est titulus ipsius communitatis consensu, sive intercedat immediatè per universi populi suffragia, sive per Optimates, quibus expressim, vel tacitè ex consuetudine jus Principis constituendi communitas concessit. Priori modo Romanorum Reges creati sunt ad Tarquinium uique Superbum exclusivè. Petr. Greg. *lib. 7. cap. 15. num. 2.* Rosin. *lib. 6. cap. 3. vers. De Regibus.* Similiter Pelagius, necnon Gasias Semeus Navaræ Rex. *123 Marian. lib. 7. cap. 1. & lib. 8. cap. 1.* Posteriori Gothorum Reges, ut supra sæpè inculcatum, atque Pœnorum Magnates deligebantur. Petr. Greg. *d. cap. 15. num. 13. & num. 1.* ait seclulis ambitus cladibus, ac periculis, optimum esse medium ut Princeps Reipublicæ idoneus præficiatur. Sed & aliàs multifariam justè suprema potestas comparatur, velut jure sanguinis, vel hæreditario, pretio, forte, contractu, bello, de quibus sigillatim Petr. Greg. *lib. 7. cap. 4. cum seqq. Pat. Suar. de defens. Fid. lib. 3. cap. 2. num. 19.*

Ibi: *Tametsi non negaverim olim Rome.*

Consules centuriatis Comitibus per suffragia delegabantur Kalendis Januarii cujusque anni. Rosin. *de Antiquitat. Roman. lib. 4. cap. 5. vers. De Consulibus,* de quibus plura tradidit Alex. ab Alex. *lib. 3. cap. 3.* Si quis ex Consulibus intra annum, dum munere suoungebatur, decederet, aut aliàs amoveretur, solebat alter socium substituere, ut de Bruto, & Valerio testatur Livius *de cad. 1. lib. 2. cap. 12.* quanquam per populum subrogationem istam fieri asserat. Alex. ab Alex.

Verf. *Reges verò & Principes.*

Principatus exordium à communi mortaliū parente Adamo provenit, cujus posterioris lapsu sub perfecta communitate congregati, naturali ratione monente sibi Reges constituere. Pat. Suar. *de defens. Fid. lib. 3. cap. 2. num. 19.* Petr. Gregor. *de Repub. lib. 19. cap. 1. num. 7.* Molin. *de just. & jur. tract. 2. disp. 22. à num. 1.*

Verf.

Verf. *Posterior conclusionis pars.*

126 Sic in Hispania moribus obtinuit à Pelagio Rege, ut jure sanguinis successio Principatus deferretur, ut constat ex præmissis supra num. 43. quod postea stabilitum *in l. 2. titulo 13. part. 2.* ubi Gregor. Lobe. Gothi Reges Hispaniarum suffragiis Prælatorum, ac Magnatum ad solum vocabantur, de quibus antea *ex num. 6.* At nonnulli filios ad Regiæ dignitatis societatem exaltarunt, qui ita absque electionis discrimine parentibus successerunt, ut Richaredus Leovigildo, Richimirus Sunthilæ, & alii. Marian. *lib. 7. ex cap. 3. in fin.* Molin. *de primogen. lib. 2. cap. 1. à num. 14.* qui addit, eos Reges ad constituendos filios Principatus socios consensum à Prælati ac Proceribus potulasse: quod sanè apud Historicis minime refertur, quos legerimus.

Verf. *Verum Aristoteles.*

127 An magis expediat Rebuspublicis successione, vel electione summam potestatem deferri, frequenter controverti solet. Et magis receptum habetur, quod tutius, ac utilius est, ut sanguinis jure in Regno succedatur, de quo latè Petr. Gregor. *lib. 7. cap. 4. 6. & 15.*

Ad Num 5.

128 Regimen Reipublicarum triplex agnoscitur. Si per unicum Principem suprema potestas exerceatur, dicitur Monarchia: si per plures, velut Optimates, aut Senatores, Aristocratia: si per ipsam communitatem, Democratia. Petr. Greg. *de Repub. lib. 5. cap. 1. num. 2. & Synagmat. lib. 47. cap. 15. num. 22.* Pat. Suar. *d. lib. 3. cap. 2. num. 7. & 8.* Aymar. Riball. *Hist. Jur. Croil. lib. 1. num. 2.* Molin. *de just. & jur. tract. 2. disp. 23. num. 1.* Navar. *in cap. Novit, notab. 3. num. 167. de judic. Sander. de jurib. Monarch. Eccles. cap. 1.* ubi quod hæc gubernii species solent degenerare, ac perverti, Monarchia in tyrannidem, Aristocratia in factiones, Democratia in plebejum furorem ac tumultum. Ex illis Monarchia magis ad publicam utilitatem probatur. Petr. Greg. *de Repub. lib. 7. cap. 3. per tot. & Synagm. d. cap. 15. à num. 24.* Simanch. *de Catholic. Instit. tit. 45. num. 9.* Molin. *sup. num. 14.* Navar. *num. 168.* Sander. *latissime lib. 3. ex cap. 3.* Pined. *Monarch. Eccles. cap. 1. à §. 4.* Homer. *Iliad. lib. 2.*

Non bona multorum ditio, Rex imperet unus.

Adde præterea Tiraquel. *de primogenit. quest. 4. ex num. 22.* & plures, quos cumulat Barbola *in collect. ad cap. In apibus, num. 3. 7. quest. 1.* Sicut autem Monarchia optima est Reipublicæ administratio, ita Democratia pessima. Pat. Suar. *ex Aristotele d. cap. 2. num. 8.* Adde legem 1. *legem 7. tit. 1. part. 1.* & ibi Greg. Lop.

Verf. *Ægyptij primò omnium.*

129 Ad annum centesimum trigessimum primum, ab orbis per diluvium interitum, Cham genitoris Noë jussu ad regionem incolendam profectus, prima Ægyptiæ Monarchiæ fundamenta jecisse fertur, cujus coætaneum fuit Babylo-nicum Imperium: at jam præcesserat viginti D. de Faria Covar. *Enucl.*

quatuor annos Principatus, quem Noë in Italia instituit. Ægyptii Dynastiam, monarchiam suam dixerunt: ea mundi plaga pro temporum varietate diversis nominibus vocitatur, Ægyptus ab Ægypto Ramasse Danaï fraire; Osi-ri-na ab Ofiri: quod profequitur Pined. *supra lib. 1. cap. 23. §. 2. & 3.* Similiter & ipsa Reipublicæ Ægyptiorum administratio sæpè fuit mutata. Petr. Gregor. *de Repub. lib. 20. cap. 1. num. 4. & 5.*

Ibi: *Hoc equidem nomine illi appellabatur.*

Pharao, id est ferox, ex D. Hieronymo: hoc nomine Ægyptii Reges quondam insigniri solebant, quod unà cum suprema dignitate fortiebantur, & hoc viguit ad Principatum usque Ptolemæi Lagi, qui ob res egregiè patratas sic fuit acceptus suis, ut qui eidem succedere, ipsius nomine decorarentur, pristino Pharaonis abolito. De his Alex. ab Alex. *lib. 1. cap. 2. Joseph. Antiquit. lib. 8.*

Ad Num. 6.

Supremam potestatem à Deo Regibus fuisse collatam, multiplici ratione verum est, ut observat Pater Suar. *de defens. Fid. lib. 3. cap. 3. num. 12.* idèd eam conclusionem cuncti uniformiter complectuntur, ut Ceval. *de cognit. per viam viol. in proem. cap. 7. ex num. 17.* Petr. Gregor. *sup. lib. 7. cap. 1. num. 3.* ubi ampliatur quoad improbos Principes. Mastril. *lib. 1. cap. 1. num. 20.* Gregor. Lop. *in l. 5. gloss. 1. tit. 1. part. 2.* Molin. *de just. & jur. tract. 2. disp. 26. num. 4.* Navar. *d. notab. 3. num. 147.* Pat. Suar. *lib. 3. cap. 1. num. 6.* ubi pluribus sacræ Scripturæ comprobatur testimoniis, asserens de fide esse, absolutè loquendo. Adde legem 1. & 4. *tit. 1. part. 2. & in proem. l. 3. tit. 8. lib. 8. Recopil. l. 1. Cod. de vet. jur. enucl.*

Ibi: *Hæc tamen intelligenda sunt.*

Licet summa politica potestas à Deo procedat mediatè, Principibus conferatur ab ipso per communitatis voluntatem, quam divinitus sibi tributam immediatè in delectum Monarcham transfert. Navar. *d. notab. 3. num. 147.* Molin. *sup. disp. 21. num. 14.* & alii apud Pat. Suar. *d. lib. 3. cap. 2. cum seq. qui cap. 2. num. 10.* plures cum D. Covarruv. hæc recenfer, hancque sententiam adversus Angliæ Regem eximie suo more propugnat, quicquid Salgad. *de Reg. protect. part. 1. cap. 1. pralud. 3.* opinetur asseverans, aliis laudatis, Reges à Deo immediatè, à populo mediatè capere potestatem. Verum magis urget lex 3. *tit. 8. lib. 8. Recop. ibi: Ca tan grande es poder del Rey, que todas las cosas, y todos los derechos tiene sobresi: y el su poder no lo ha de los hombres, mas de Dios, cuyo lugar tiene en las cosas temporales.*

Hic durus videtur sermo, perpenfis per D. Covarr. & alios hucusque traditis: at excogitabam interpretationem, quâ Regis Alfonfi XI. ejus constitutionis conditoris, sententia posset inoffenso pede procedere, restricta tamen ad nostros Hispaniarum Monarchas, de quibus ibi duntaxat agi verosimile est, necnon ad alios, in quibus eadem specialitatis ratio verferetur. Idèd enim dicitur, Reges à populis immediatè